

במזבח הפנימי שהוא כנגד הבינה. וְכַאֲשֵׁר אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא דִּין
 וּבְעֶלְמָא דְאֲתִי, עֲלִייהוּ כְּתִיב אֲשֵׁרִיהֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא שְׁעֵלֵיהֶם נֹאמַר (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

הלויים מצד הגבורה צריכים להעביר תער על כל בשרם והאשה גם מצד
 הדין אסור שיראה שיערה בחוץ

קַח אֶת הַלְוִיִּם וְגו' וטהרת אותם, ע"י גילוח שערם, (במדבר ח) הֲאֵל
 אֹקְמוֹתָ דְבָעֵי לְדַכְּאָה (ס"א לְדַבְּרָא) לוֹן, וְלֹאֲמֹשְׁכָא
 לוֹן, לְאֵתְקִשְׂרָא בְּאֵתְרֵיהוּ כּבֵר פִּירְשׁוּ הַחֲבֵרִים שְׁטַעַם הַדָּבָר הוּא בְּגִלּוּל
 שְׁצִרִיךְ לְטַהֵר אוֹתָם מֵהַדִּין הַחוּק שְׁלָחַם וְלֹהֲמִשִּׁיךְ אוֹתָם לְצַד מַעֲלָה בְּכַדֵּי לְקַשְׂרָם עִם
 הַגְּבוּרָה דו"א שְׁמוֹנֵהֶגֶת ע"י הַחֲסֵד, בְּגִין דְּאֵינּוֹן דְּרוּעָא שְׁמַאֲלָא,
 וְסִטְרָא דְדִינָא וְטַעַם הַדָּבָר הוּא לְפִי שְׁהַלּוּיִים אַחֲזוּיִם בְּמַדַּת הַגְּבוּרָה שְׁהִיא צַד
 הַדִּין שְׁבוּרוּעַ הַשְּׁמַאֲלִית, וְכֹל מֵאֵן דְּאֲתִי מִסִּטְרָא דְדִינָא, בְּעֵי
 דְלֹא יִרְבִּי שְׁעָרָא, בְּגִין דְּאֲסֻגֵי דִינָא בְּעֶלְמָא וְכֹל מִי שְׁבֹא
 מֵהַצַּד הַדִּין אִזּוּ הוּא צִרִיךְ שְׁלֹא יִגְדֵל אֵת שְׁעָרוֹ כִּי ע"י הַשְּׁעַר מֵתַרְבֵּה הַדִּין בְּעוֹלָם כִּי הַשְּׁעֵרוֹת
 הֵם סוּד אֹר חוּזֵר הַמּוֹרָה עַל הַדִּין (מק"מ). וְעַל דָּא אֵתְתָא כְּהֵאִי גְּוֹוֹנָא,
 דְלֹא יִתְחַזֵּי שְׁעָרָא לְבַר וְלִפִּי שְׁהֵאֲשָׁה אַחֲזָה בְּמַלְכוּת שְׁהִיא דִּין כְּדוּגְמַת
 הַלּוּיִים אִזּוּ הִיא צִרִיכָה שְׁלֹא יִרְאֶה שְׁעָרָה הַחוּצָה [מו], וּבְעֵיָא לְאֵתְחַפֵּיָא

אור הרשב"י

[מו] וכתב הרמ"ק שאין הכוונה שתעביר האשה שהרי האשה היא כנגד השכינה היא צריכה
 את שערות ראשה כדוגמת הלויים הם ושולם להם, כי תיקוני השכינה הם השערות, כי הם

הלימוד היומי

רִישָׁהּ, וּלְכַסֵּי שְׁעָרָהּ, וְאוֹקִימָנָא, וְהָא אֶתְמַר וְהִיא צְרִיכָה
 לְכַסּוֹת אֶת רֵאשָׁהּ וְכֵן לְכַסּוֹת אֶת שְׁעָרָהּ וְכִמוּ שְׁלִמְדָנוּ, וְכֵן כָּבֵר לְמַדְנָנוּ אֶת סוּד הָעֵנִין בְּמִקּוֹם
 אַחֵר. וְכִדְרִין אֶתְפָּרְכֵן כָּל אֵינּוֹן דְּאֶתְיִין מְסַטְרָא דְדִינָא וְע"י
 גִּילּוּחַ שְׁעַר הַלְוִיִּים מִתְבַּרְכִּים וְנִמְתַּקִּים כֹּל כּוֹחוֹת הַדִּין הַבָּאִים מִצַּד הַגְּבוּרָה שֶׁל הַדִּין כִּי ע"י
 הַגִּילּוּחַ מִבְּטָלִים אֶת יְנִיקָתָם מִהַגְּבוּרָה וּמִמְתַּקִּים אוֹתָם בַּחֲסֵד (רמ"ק). וְעַל דָּא
 בְּלִיּוּאֵי כְּתִיב וְעַל כֵּךְ כָּתוּב בְּלוִיִּים, וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם
 וְגו', וְהַעֲבִירוּ תַעַר וְגו'. וְאֶתְמַר לִיּוּאֵי לָא סְלָקִין
 לְאֶתְרֵיהּ, עַד דְּיָרִים לוֹן פְּהֵנָא וְלִמְדָנוּ עוֹד שְׁאִין הַלְוִיִּים עוֹלִים
 לְמִקּוֹמָם בְּגְבוּרָה אֲלֵא עַד שִׁירִים וַיִּנִּיף אוֹתָם הִכָּהֵן הַמוֹשֵׁרֶשׁ בַּחֲסֵד, בְּגִין דְּיִמְיָנָא
 מְדַבֵּר תְּדִיר לְשִׁמְאֵלָא מֵאַחַר שֶׁחֲסֵד שְׁבִימִין הוּא מְנַהֵג תְּמִיד אֶת הַגְּבוּרָה
 שְׁבִשְׂמָאל וְלִכְּן הִכָּהֵן מְנַהֵג וּמְנִיף אֶת הַלְוִיִּים לְמִקּוֹמָם.

הַלְוִיִּים מְקַרְיָבִים פְּרִים שְׁגֵם הֵם מִצַּד הַשְּׂמָאל

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּיוֹמָא דְסְלָקִין לִיּוּאֵי בְּדוֹכְתֵיהּ,
 בְּתֵרִין פְּרִים אֹמַר רִשְׁבִי שְׁבִיּוֹם שְׁעֵלוּ הַלְוִיִּים לְמִקּוֹמָם בְּגְבוּרָה, הֵם
 עוֹלִים ע"י שְׁנֵי הַפְּרִים שֶׁהֵם הַקְּרִיבוּ. מַאי טַעְמָא פְּרִים וְלִמָּה מְקַרְיָבִים דּוּקָא
 פְּרִים. אָלָא אֵינְהוּ כְּפְרִים אֲלֵא טַעַם הַדְּבַר הוּא שֶׁהֵם כְּמוֹ הַפְּרִים,

אור הרשב"י

כּוֹחוֹת הַדִּין שֶׁהֵם מִתַּחַת יָדָהּ כְּכַדִּי לְהַנְהִיג עַל
 יָדָם אֶת הַתַּחְתּוֹנִים, אֲלֵא הַכוּוֹנָה שְׁעַל יָדֵי שְׁלֵא הַלְוִיִּים.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עֵבֶד הַנִּנְעָחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַעֲלָחָה טֵל' 02-6249000

לְקַבְּלָא בְשִׁמְאֵלָא לְהַאי פְּרָה פְּרָה דְאַקְרִי פְּרָה אַדוּמָה

האחוזים בצד השמאל של המרכבה כמש"כ ופני שור מהשמאל' והוא בכדי שיקבלו מצד

השמאלי של הגבורה שבה סוד הפרה הנקראת פרה אדומה שהיא סוד המלכות היונקת דין

מהגבורה [מז]. **פְּהֵנָא כָּל חֵילָא וְכָל תְּקוּנָא בִּיהַ תְּלִיָא** והכהן

האחוז בחסד כל הכוח וכל סוד התיקון בו הוא תלוי ומחו, **בְּגִין דְּכָל חֵילָא**

דְּגוּפָא בְּדְרוּעָא יְמִינָא קְיִימָא מאחר שכל הכוח של הגוף שהוא הת"ת

הוא עומד על זרוע הימין שהוא החסד. **וְעַל דָּא כְּהֵנָא דְרוּעָא דִּישְׂרָאֵל**

כְּלָהוּ הָוִי ולכן הכהן הוא הזרוע של כל ישראל והוא המקריב את כל הקרבנות כי

רק ע"י הכהנים היה נשפע החסד לכל ישראל. **וּבִיָּה קְיִימָא לְאַתְקַנָּא כְּלָא**

וּלְאַתְקַנָּא עֲלֵמָא ובכהן הכל עומד ותלוי ועליו מוטל לתקן את הכל למעלה

ולתקן את העולם למטה (ס"א מאי טעמא פְּרִים אֶלָּא אֵינְהוּ שְׁמָאֵלָא כְּפָרִים לְקַבְּלָא

בשְׁמָאֵלָא. תא חזי כְּהֵנָא דְרוּעָא יְמִינָא דִּישְׂרָאֵל כְּלָהוּ הָוִי וּבִיָּה קְיִימָא לְאַתְקַנָּא עֲלֵמָא

וּלְאַתְקַנָּא כְּלָא בְּגִין דְּכָל חֵילָא דְגוּפָא בְּדְרוּעָא יְמִינָא קְיִימָא וְכָל תְּקוּנָא בִּיהַ תְּלִיָּא) **וְעַם**

אור הרשב"י

ספירה אם לא יתלבש בו תחילה אור החכמה בסוד כולם בחכמה עשית וכעד"ז אין אחד מהו"ק יכול להתלבש בו אור הא"ס אם לא שיתלבש בהם בתחילה אור החסד וזהו הסוד של מש"כ יומם יצוה ה' חסדו כי החסד הנקרא יומם דכליל כולוהו שיתא יומין שהם הו"ק ואז נמצא שבתחילה מתפשט אור החסד בתוך הו"ק ובתוך החסד מתלבש אור החכמה ובתוך החכמה מתלבש הא"ס.

[מז] דהיינו שהלויים צריכים לתקן את המלכות ע"י פ"ר דינים ופרה הוא נופריקון פ"ר ה' כי המלכות שהיא סוד ה' האחרונה שבשם הוי"ה היא נתקנת ע"י פ"ר דינים ולכן הקריבו שני פרים שהם כנגד פ"ר דינים מנצפ"ך פשוט ופ"ר דינים מנצפ"ך כפול ועיי"כ נתקנת המלכות (מק"מ בשם מהר"ח).

[מח] וכמש"כ בשעה"כ דרושי יוה"כ ג' כי אי אפשר שיתפשט ויתלבש אור הא"ס בשום

כָּל דָּא, לָא אֲשַׁתְּכַח בְּלַחֲדוּי, אָלָא בְּנוּפָא וּשְׂמָא לָא

אבל עם כל זאת לא נמצא הימין לבדו, אלא הוא מחובר יחד עם הגוף שהוא הת"ת וכן הוא מחובר עם השמאל שהוא הגבורה, כי הלויים בדוכנם וישראל במעמדם היו מסייעים את עבודת הכהנים, וְנוּפָא עֶקְרָא הוּא דְכֻלָּא אבל הגוף שהוא הת"ת הוא

העיקר של הכל לפי שהוא המכריע בין החו"ג והוא כולל את כולם (מק"מ).

השלמה מההשמטות (סימן ט)

אהרן הניף את הלויים כתינוק שבוכה וכועס

וְהִנִּיף אֶהֱרֹן אֶת הַלְוִיִּם [טז] תְּנוּפָה לְפָנָי יְהוָה. רַבִּי

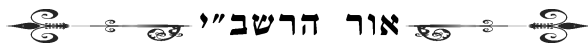
יהודה שָׁאִיל לְרַבִּי אַבָּא רבי יהודה שאל את רבי אבא,

לְמָה הִיָּה הַכֵּהֶן מְנִיף אֶת הַלְוִיִּם. אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, מְשָׁל

לְמָה הַדָּבָר דּוֹמָה לְתִינוּק פְּשֵׁהוּא בּוֹכָה וְכוּעִס, מָה

עוֹשִׂין בְּדֵי לְפָיִסוּ, אָמַר לִיהֵא רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי אַבָּא, מְנִיפִין

אוֹתוֹ וּמְנַעְנְעִים אוֹתוֹ בְּדֵי לְשִׁתְּקוֹ.

אור הרשב"י

ו) בשלום ובמישור הלך אתי, ולפיכך בחר בצורת שור שכתוב בו (יחזקאל א, י) ופני שור מהשמאל, והיה מכפר על עוונותיהם של ישראל הנעשים מצד צפון. וישראל היו סומכין ידיהם על הלויים הוא שכתוב וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים. והנה היה לכולם מעשה נס בדבר.

[טז] כתב רבנו בחיי (במדבר ח כ), והתנופה הזאת היא שהיה אהרן לוקח לכל אחד ואחד מן הלויים ומנביהו מן הקרקע מעט והיה מניף אותו, ובוה נתפרסם אהרן בגבורה גדולה וכה עצום שיניף את הלויים שהיו עשרים ושנים אלה ביום אחד הוא לבדו, או היה זה בדרך נס, בהיות אהרן איש הרחמים כלול מן החסד והגבורה כי כן דוגמתו, וזהו שכתוב (מלאכי ב,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000